

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget indeholder beskatningsregler for aktieselskaber, andelsselskaber, kooperative virksomheder og erhvervsdrivende foreninger, stiftelser og institutioner m. fl., d. v. s. for alle andre skattepligtige end personer og dødsboer.

Reglerne om beskatning af de nævnte selskaber m. v. findes i statsskatteloven, i de årlige udskrivningslove, senest lov nr. 76 af 21. marts 1959, i de årlige ligningslove, senest lovekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958, samt i kommuneskatteloven.

De skattepligtige, der omfattes af forslaget, falder i følgende 3 hovedgrupper:

- 1) Aktieselskaber og andre selskaber, der i skattemæssig henseende ligestilles med aktieselskaber.
- 2) Kooperative virksomheder (brugsforeninger og produktions- og salgsforeninger).
- 3) Erhvervsdrivende foreninger m. fl.

I. Aktieselskabsbeskatningen.

De væsentligste principielle ændringer, som forslaget indeholder, vedrører aktieselskabsbeskatningen. Forinden disse ændringer beskrives, vil det formentlig være praktisk kort at redegøre for de gældende regler.

A. De gældende beskatningsregler.

Indkomstopgørelsen for aktieselskaber sker efter samme regler som for personer. Som det vil fremgå af det følgende, kan aktieselskaber dog ikke i fuldt omfang fradrage betalte skatter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Beregningen af den ordinære indkomstskat til staten sker nu efter en progressiv trinskala, således at forholdet mellem selskabets skattepligtige indkomst og aktiekapitalen er bestemmende for skatteprocenten, og således at oprykning fra et beskatningstrin til et højere bevirker, at hele indkomsten kommer ind under den højere beskatningsprocent. Efter at beskatningsprocenten er udfundet, men inden skatten beregnes, gives der et fradrag i indkomsten på 5 pct. af den indbetalte aktiekapital. I den herefter beregnede skat ydes der nedsættelse for henlæggelser til faste reserver, d. v. s. reserver, der ikke kan anvendes til udbetaling af udbytte, men som alene er bestemt til at tjene som sikkerhed mod fremtidige tab. Reservefondslempelsen gennemføres på den måde, at den del af den beregnede skat, som efter forholdet mellem reservefondshen-

læggelsen og den ansatte skattepligtige indkomst falder på reservefondshenlæggelsen, nedsættes med en fjerdedel. Ved senere forbrug af lempede reserver skal halvdelen af det beløb, der har fået skattelempe, tillægges den skattepligtige indkomst ved statsskattens beregning.

Endelig ydes der fradrag for virksomhed i udlandet, idet det efter foretagelsen af 5 procentsfradraget og beregningen af reservefondsgodtgørelsen fremkomne skattebeløb nedsættes efter forholdet mellem den del af selskabets bruttoindtægt, som hidrører fra virksomhed i udlandet, og selskabets samlede bruttoindtægt.

Den ordinære indkomstskat kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Den udskrives med en forhøjelse på 20 pct., der ligeledes kan bringes til fradrag ved indkomstopgørelsen, og med endnu en forhøjelse på 25 pct., som ikke er fradragsberettiget.

Den overordentlige statsskat opdeles i en udbytterate og en restrate.

Udbytteraten er progressiv på forholdet mellem „udbytte m. v.“ og „aktiekapital m. v.“. Ved „udbytte m. v.“ forstås det udbytte, der udloddes til aktionærerne, med tillæg af henlæggelser til reserver, der ikke betragtes som „faste reserver“ (men med fradrag af forbrug af tidligere års henlæggelser til konti, der kan benyttes til udbyttebetaling). Ved „aktiekapital m. v.“ forstås den indbetalte aktiekapital med tillæg af 50 pct. af det beløb, hvormed de „faste“ reserver overstiger halvdelen af aktiekapitalen. Ved skattens beregning på grundlag af dette forhold mellem „udbytte m. v.“ og „aktiekapital m. v.“ anvendes en progressiv rateskala. Såfremt „udbytte m. v.“ ikke når op på 5 pct. af „aktiekapital m. v.“, svares der ikke udbytterate.

Udgangspunktet for beregningen af restraten er forholdet mellem den skattepligtige indkomst og „aktiekapital m. v.“. På basis af dette forhold beregnes „restratens grundtal“ ved hjælp af samme rateskala, som benyttes ved udbytteratens beregning. Såfremt dette grundtal ikke overstiger den beregnede udbytterate, svares der ingen restrate. Overstiger grundtallet derimod udbytteraten — hvilket er det sædvanlige — udgør restraten $\frac{2}{3}$ af forskellen mellem grundtallet og udbytteraten.

Den overordentlige skat kan ikke bringes til fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Skatten udskrives med en forhøjelse på 45 pct., der heller ikke er fradragsberettiget.